

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan sige til fru Karen Klint, at det i hvert fald vil være mest hensigtsmæssigt og langt det bedste, hvis man kunne opnå det, for en stor del af det arbejde, der foregår inden for kriminalforsorgen, går jo ud på resocialisering, at få de pågældende personer ud af den kriminelle løbebane og til at indse i deres hoveder, at det ikke er vejen frem. Der tror jeg, i hvert fald i forhold til visse etniske grupper, at det ville være særdeles effektivt, hvis imamerne var med til, om man så må sige, at løfte den opgave, som kriminalforsorgen også påtager sig, med at få fortalt, hvordan reglerne er, og at man altså skal spille med og være med på det videre forløb.

Nu er det jo sådan, som jeg svarede hr. Hans Kristian Skibby, at det er de færreste steder, man har en fuldtidsansat imam, og det er jo heller ikke sådan, at jeg vil gå over i den anden grøft og sige, at nu skal fuldtidsansatte personer fra alle mulige trosretninger stå til rådighed. Det må være behovet og hermed også, hvor mange ressourcer kriminalforsorgen ellers skulle bruge på at fragte folk frem og tilbage, der i sidste ende også er afgørende for, hvad der er en fornuftig løsning.

Men jeg er da enig med fru Karen Klint i, at de kan bidrage med meget fornuftigt ikke mindst til den indsattes videre proces.

Karen J. Klint (S):

Jeg takker igen for svaret, som jeg er meget enig i, og så vil jeg gå lidt tættere på, for en frivillig forkynder har jo ikke en forpligtelse til at tale med øvrige ansatte i et fængsel, hvorimod en ansat forkynder vel alt andet lige også er ansat på den betingelse, at han er i dialog med ledelse og med de øvrige kolleger på stedet.

Det er den dialogdel, som jeg spørger om ikke også kan være befordrende for fængslets hverdagskultur i al almindelighed og ikke kun set med forkyndelsesbrillerne på.

Kl. 14.10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg skal sige til fru Karen Klint, og det vil jeg sige åbent og ærligt, at jeg nok ikke er så bekendt med, hvordan dagligdagen fungerer mellem en fuldtidsansat imam og en fængselsledelse, og derfor har jeg svært ved at svare på det meget konkrete spørgsmål, som fru Karen Klint stiller.

Men jeg er meget indstillet på at besvare det skriftligt, hvis det stilles. Så må vi spørge, hvad der er af gode, men måske også af dårlige ting og om erfaringen med, at det nu er kommet så vidt, at der har været behov for at lave en fuldtidsstilling.

Hans Kristian Skibby (DF):

Justitsministerens svar til fru Karen Klint om de her fuldtidsansatte imamer bliver pakket lidt ind, må jeg nok indrømme, i hvert fald sådan som jeg har opfattet det.

Det, der blev spurgt om, var vel reelt, om man var interesseret i at lave en ordning, således at der var mere eller mindre fuldtidsansatte imamer i alle de danske statsfængsler, i hvert fald de lukkede fængsler.

Der vil jeg da gerne spørge justitsministeren endnu en gang: Vil justitsministeren ikke arbejde for, at det her bliver noget, der skal foregå på frivillig basis og dermed ikke åbne en ladeport og en glidebane, som gør, at vi i stigende grad, i takt med at der kommer flere muslimer i vores lukkede fængsler, skal bruge ressourcerne på det, når vi samtidig kan se, at vi skærer drastisk på driftsbudgetterne for den samlede drift af de samme fængsler?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Hans Kristian Skibby, at det, der er helt afgørende for regeringen, er trosfrihed og ikkediskrimination. Det betyder også, at alle uanset religiøs overbevisning har krav på at få dækket et vist behov, fordi de har en religion, som de tager seriøst.

Jeg vil også sige til hr. Hans Kristian Skibby, at jeg bestemt ikke mener, der på nogen som helst måde er tale om nogen form for glidebane. Det må være efter at have vurderet et konkret behov, at man afgør, om det kan klares med frivillighed, eller om der er så stort et behov, at det er mest hensigtsmæssigt ud fra en samlet betragtning at etablere en fuldtidsstilling eller deltidstillinger. Jeg er helt overbevist om, at det er noget, som Kriminalforsorgen vil følge meget nøje.

Nu skifter fangepopulationen jo også. De indsatte, der er i fængslerne, og den baggrund, de har, skifter, og man må jo sørge for at tilpasse forholdene til de indsatte, der er, så deres behov bliver dækket.

Hermed sluttede spørgsmålet.